

ФІЛОСОФІЯ КУЛЬТУРИ І АНТИКУЛЬТУРИ

Культура-породжене суспільством, належить суспільству і виражає його якісну характеристику соціального явища, збагачуючу духовне життя людини. **Актуальність теми, дослідження:** Будь-який тип дослідження культури містить у собі три компоненти: метафізичну, впорядковуюче-описову та пояснювальну. Всі вони співіснують, виконуючи свої пізнавальні функції у вивченні культури. І можна стверджувати, що саме їхня сукупність і складає в сучасній науці галузі спеціалізованого знання про культуру. **Мета дослідження:** вивчення культури опосередковане специфікою філософії як особливої форми суспільного пізнання і полягає в осмисленні дійсності через визначення узагальнених поглядів на світ, місця та ролі людини в ньому, через пізнання загальних законів розвитку природи, суспільства і людського мислення. **Об'єкт дослідження:** об'єднання культури і антикультури для вивчення специфіки філософії. **Предмет дослідження:** філософія культури як усвідомлення сутності і значення культури і антикультури. **Завдання дослідження:** з'ясувати основні концепції походження культури, культури і цивілізації, культури та антикультури. Культура-це процес творчої діяльності людини направлений на пізнання навколишнього світу і самої людини у цій мірі, на отримання об'єктивної та достовірної інформації, у чому головну роль вирає наука та мистецтво. Культура закликає допомогти людині не тільки пізнати світ самого себе, але й визначити своє місце в світі, світобаченні установкою. Культура включає в себе сукупність досягнутих у процесі освоєння світу людиною. Культура, створюючи необхідні для орієнтації людини в світі норми поведінки, забезпечує регулювання соц. відносин людей. Культура виступає як могутній фактор формування людської сукупності сил, формування людини в людині; перетворення його природних потреб, емоцій. В цьому завданні її гуманістичний зміст. Культура є якісною характеристикою розвитку суспільства [1, с. 678]. Функції культури: адаптаційна, пізнавальна, інформаційна, комунікативна, нормативна [2, с. 240]. Цивілізація: цивілізація виражає щось загальне, раціональне, стабільне. Вона являє собою систему відносин, закріплених у праві, у традиціях, способах ділової і побутової поведінки. Вони утворюють механізм, що гарантує функціональну стабільність суспільства. Цивілізація визначає загальне в співтовариствах, що виникають на базі однотипних технологій. Якщо функція цивілізації - забезпечення загальнозначущої, стабільної нормативної взаємодії, то культура відбиває, передає і зберігає індивідуальний початок у рамках кожної даної спільності. Таким чином, цивілізація - це соціокультурне утворення. Якщо культура характеризує міру розвитку людини, то цивілізація характеризує суспільні умови цього розвитку, соціальне буття культури. Саме сьогодні проблеми і перспективи сучасної цивілізації набувають особливого сенсу, унаслідок протиріч і проблем глобального порядку, що здобувають усе більш гострий характер [4]. Антикультура: В середині століття з'явилися культур-песимістичні настрої, які були зумовлені тим, що, загальний фон культ 20 ст. був значно нижчим ніж рівень «Золотої Епохи». Через те, що, культурні цінності перестали бути елітарним « до стоянням» та, егалітарний «урівноважений характер» з'явилась масова культ, створена засобами масової інформації. Масова культ має на сторічний миті забезпечені інформацією широких прошарків населення про можливість культ, про її мову, про навик необхідні для сприйняття мистецтва, але масова культ. не може замінити дотик з високим мистецтвом. Негативний зміст вияву масової культури полягає в тому, що часто не маса представляють можливість піднятися до рівня справжньої культ; Навпаки, сама культ підробляється під примітивні смаки відсталих прошарків населення. Розумні, висококваліфіковані може пре підносить щось сире, примітивне, а інколи щось спеціально одурманене, однак на будь якому рівні у широкому розумінні являє собою гуманістичне орієнтовану цінність. А усе, що, розглядає що цінність є антикультурою [3, с. 520]. **Висновок:** культура – це хороший напрям на пізнання навколишнього світу. Антикультура – це такі суспільні явища, процеси, ідеї та відносини, які суперечать суспільно-політичним принципам гуманізму і людяності. Отже, і філософія, і культура є полем діяльності людського духу і філософія, і культура у їх діалектичному взаємозв'язку послугують людині, допомагають пізнати світ і пристосувати його до своїх потреб.

Список використаних джерел

1. Б. Головка. Філософія культури // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. Київ: Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. С. 678.
2. Філософія культури : [підручник] / Ю. О. Шабанова. Дніпро: Ліра, 2019. 240 с.
3. Контркультура // Літературознавча енциклопедія: у 2 т. / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. Київ: ВЦ «Академія», 2007. Т. 1: А – Л. С. 520.
4. Філософія культури та антикультури: URL: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/philosophy/13223/>